

Knjiga proroka Daniela - Broj šezdeset i pet

Proročko razotkrivanje: razumijevanje razočaranja od 18. srpnja 2020. i poruke ponoćnoga vapaja koja se razvija u posljednjim danima

Jeff Pippenger
2024-01-29

Dana 18. srpnja 2020. stiglo je prvo razočaranje za Božji reformni pokret posljednjih dana. Ono je označilo putokaz u povijesti trećega Jao, što je povijest kasne kiše, a također i povijest pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće. Ta je povijest bila predočena svakim reformnim pokretom svete povijesti, a još je određenije bila predočena poviješću mileritskoga pokreta te prikazana prispodobom o deset djevica, i ona predstavlja proročku povijest koju je svaki prorok prepoznao.

18. srpnja 2020. predstavlja prvo razočaranje pokreta i kao takav označava dolazak vremena odgađanja u prispodobi o deset djevica i u Habakuku. U mileritskoj povijesti isti su se dokazi koji su doveli do njihove pogrešne objave pokazali kao oni koji utvrđuju pravi datum. Vrijeme odgađanja iz prispodobe o deset djevica tada se prepoznalo kao sadašnja istina, a to vrijeme odgađanja bilo je isto ono vrijeme odgađanja u drugom poglavlju Habakuka. Prispodoba o deset djevica ponavlja se do u najsitnije pojedinosti, a ta stvarnost pokazuje da su samo oni koji su bili uključeni u razočaranje kandidati da budu ili mudra ili luda djevica.

Veliko tijelo laodicejskog adventizma bilo je stavljeno na kušnju dolaskom trećega Jao 11. rujna 2001., a kada je prošlo neostvareno predviđanje za 18. srpnja 2020., laodicejski adventizam bio je ostavljen da besciljno luta natrag prema Rimu, kao što je to bio slučaj s protestantima u mileritskoj povijesti.

Mileriti nisu samo prepoznali vrijeme odgode kao ispunjenje prispodobe o deset djevica, nego su u Habakuku vidjeli da je zapovijed da se čeka viđenje, premda ono kasni, ista proročka oznaka na putu. Habakuk tada potvrđuje da je viđenje koje je bilo pogrešno predstavljeno i koje je prouzročilo prvo razočaranje bilo ono viđenje koje će na svršetku „progovoriti“.

Jer vizija je još za određeno vrijeme, ali će na svršetku progovoriti i neće slagati; ako i oklijeva, čekaj je, jer će zacijelo doći, neće zakasniti. Habakuk 2:3.

Poruka koja je izazvala prvo razočaranje bila je ista poruka koja je trebala biti prepoznata kao ispunjena u bliskoj budućnosti, ali je to ipak bila poruka koja se još uvijek temeljila na prethodnim proročkim argumentima koji su bili upotrijebljeni u prvom pogrešnom proglašenju.

U mileritskoj povijesti najprije je bio iskušan narod prijašnjega Saveza, a potom je bio iskušan narod novoga Saveza. Kušnja je za protestante započela kada je prvi anđeo iz Otkrivenja deset i prvi anđeo iz Otkrivenja četrnaest (jer to je isti anđeo) sišao 11. kolovoza 1840. Njihova kušnja završila je prvim razočaranjem i dolaskom drugoga anđela iz Otkrivenja četrnaest.

U mileritskoj povijesti kušnja za milerite započela je dolaskom drugoga anđela pri prvome razočaranju i završila dolaskom Ponoćnoga pokliča, koji Sestra White prikazuje kao mnoštvo

anđela koji se pridružuju drugome anđelu. Pod silom Duha Svetoga, mileriti koji su prepoznali i prihvatili poruku Ponoćnoga pokliča tada su bili odvojeni od milerita koji nisu prepoznali poruku koja je padala svuda oko njih. Dana 22. listopada 1844. stigao je treći anđeo, i viđenje koje je oklijevalo tada je progovorilo.

U povijesti pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće, nekadašnji saveznički narod bio je najprije iskušan, a zatim narod novoga saveza. Kušnja za laodicejski adventizam započela je kada je prvi glas anđela iz Otkrivenja osamnaest i treći anđeo iz Otkrivenja četrnaest (jer to je isti anđeo) sišao 11. rujna 2001. Njihova je kušnja završila razočaranjem 18. srpnja 2020.

U pokretu trećega anđela, kušnja za sto četrdeset i četiri tisuće započela je dolaskom prvoga razočaranja, a završit će dolaskom poruke Ponoćnoga poklika. Pod silom Duha Svetoga oni koji sada prepoznaju i prihvaćaju poruku Ponoćnoga poklika tada se odvajaju od ludih i opakih koji nisu prepoznali mnogostruku poruku koja sada pada svuda oko njih.

Uskoro dolazeći nedjeljni zakon, progovara drugi „glas“ anđela iz Otkrivenja osamnaest, što je ujedno i viđenje koje je „oklijevalo“ govoriti. On također predstavlja poruku trećega anđela koja „bujajući raste“ do glasnoga pokliča.

Ponoćni poklik prikazan je kao mnogi anđeli koji se pridružuju prethodnom anđelu. Poruka Ponoćnog poklika ima nekoliko sastavnica koje pridonose cjelokupnoj poruci, a anđeli su simboli poruka. U mileritskoj povijesti pionir koji je prepoznat kao onaj koji je predvodio u iznošenju poruke pravoga Ponoćnog poklika bio je Samuel S. Snow. U toj je povijesti dobro dokumentirano da se Snowovo razumijevanje poruke Ponoćnog poklika razvijalo tijekom određenog vremenskog razdoblja.

Ta se povijest ponavlja do najsitnijeg slova, a poruka završnog Ponoćnog pokliča javno se razvija od kraja srpnja 2023. To nije jednostavno samo poruka o islamu, nego ona također uključuje poruku o pečaćenju sto četrdeset i četiri tisuće. Uključuje otkrivenje da oba roga zemaljske zvijeri prolaze kroz „smrt i uskrsnuće“, budući da su usporedni s likom zvijeri, koji u istoj povijesti ispunjava proročku zagonetku da je „osmi od sedmorice“. Uključuje otkrivenja povezana sa „skrivenom poviješću“ Sedam gromova te ispunjava proročku zagonetku o „kamenu“ koji je bio odbačen, a postao je „zaglavni kamen“, dok se „sedam vremena“ iz Levitskog zakonika dvadeset i šest otkriva kao nit koja zajedno isprepliće sve istine Millerove povijesti s istinama koje su bile otpečaćene u vrijeme svršetka 1989. Psalmist to ovako kaže:

Kamen koji odbaciše graditelji postade zaglavni kamen od ugla. To je djelo Gospodnje; čudesno je u našim očima. Ovo je dan koji je Gospod načinio; kličimo i radujmo se u njemu. Psalmi 118,22–24.

„Kamen“, koji je bio prvi „dragulj“ što ga je William Miller otkrio (a dragulji su kamenje), jest „dan koji je Gospod načinio“. U prethodnim je člancima pokazano da su ustrojstvo i riječi zapovijedi o suboti istovjetni ustrojstvu svetoga ciklusa od sedam, kako je izložen u dvadeset petom poglavlju Levitskoga zakonika. Počivanje sedmoga dana predoznačivalo je počivanje zemlje sedme godine, a kada se te dvije zapovijedi razmatraju na taj način, one pružaju

svjedočanstvo da jedan dan u biblijskom proročanstvu predstavlja jednu godinu.

Oni također pokazuju da je razumijevanje koje je Miller navijestao u vezi s Božjim gnjevom od „sedam vremena” u Levitskom zakoniku dvadeset i šest prikazano kao „dan”, jer je Gospod načinio sveti ciklus od sedam godina jednako zasigurno kao što je načinio nebesa i zemlju u šest dana te počinuo sedmoga.

Kad je Isus završio prispodobu o vinogradu, postavio je pitanje farizejima.

Kada dakle dođe gospodar vinograda, što će učiniti tim vinogradarima? Rekoše mu: Zle će ljude strašno pogubiti, a vinograd će dati u najam drugim vinogradarima, koji će mu davati plodove u njihovo vrijeme. Isus im reče: Niste li nikada čitali u Pismima: Kamen koji odbaciše graditelji, taj postade zaglavni kamen od ugla; to je djelo Gospodnje i čudesno je u našim očima? Zato vam kažem: oduzet će se od vas kraljevstvo Božje i dat će se narodu koji donosi njegove plodove. I tko god padne na taj kamen, razbit će se; a na koga on padne, satrt će ga u prah. A kad glavari svećenički i farizeji čuše njegove prispodobe, razumješe da govori o njima. Matej 21:40–45.

Prispodoba o vinogradu jest prispodoba o tome da je nekadašnji izabrani narod zaobiđen, a kraljevstvo dano novomu izabranom narodu. „Kamen” koji je, prema Isusu, bio odbačen, jest „kamen” koji ili spašava ili uništava, ovisno o tome kako je primljen. „Kamen” mora biti biblijska istina u kontekstu kojim se Isus služi, jer ima sposobnost donijeti pravedan rod, a Kristova se pravednost u muškarcima i ženama proizvodi samo kada prime Njegovu Riječ istine.

Posveti ih svojom istinom: tvoja je riječ istina. Ivan 17,17.

„Kamen” je nauk koji se ili prihvaća ili odbacuje, a Isus je Riječ, i u knjizi Djela apostolskih Petar poistovjećuje „kamen” s Kristom.

Neka bude znano svima vama i svemu narodu Izraelovu da ovaj čovjek stoji pred vama zdrav po imenu Isusa Krista Nazarećanina, kojega vi raspeste, kojega Bog uskrisi od mrtvih. To je onaj kamen koji vi graditelji odbacistе, a koji postade zaglavni kamen ugaoni. I nema ni u kome drugome spasenja, jer nema drugoga imena pod nebom dana ljudima po kojemu se moramo spasiti. Djela apostolska 4,10–12.

A zatim u Prvoj Petrovoj on simboliku „kamena” vodi još dalje, ali je zadržava u istom kontekstu prolaska nekadašnjega savezničkog naroda i izbora novoga izabranog naroda, koji, kako on kaže, „nekad ne bijaste narod, a sad ste narod Božji; koji ne bijaste postigli milosrđe, a sad ste postigli milosrđe.”

Pristupajući k njemu, živomu kamenu, koji ljudi doduše odbaciše, ali je od Boga izabran i dragocjen, i vi se kao živo kamenje ugrađujete u duhovnu kuću, sveto svećenstvo, da prinosite duhovne žrtve ugodne Bogu po Isusu Kristu. Stoga i stoji u Pismu: Evo, polažem na Sionu kamen ugaoni, izabrani, dragocjeni; i tko vjeruje u njega, neće se postidjeti. Vama dakle koji vjerujete on je dragocjen; a onima koji su neposlušni: kamen koji odbaciše graditelji, taj postade glavom ugla, i kamen spoticanja i stijena sablazni onima koji se spotiču o riječ, budući da su neposlušni; na što su i bili određeni. 1 Petrova 2:4–8.

Petar o nekadašnjem izabranom narodu kaže: „njima koji su neposlušni, kamen koji odbaciše graditelji postade zaglavni kamen ugaoni, i kamen spoticanja, i stijena sablazni, onima koji se spotiču o riječ, budući neposlušni; na što su također bili određeni.”

Isus je prikazan svakim svetim prikazom temelja.

Jer nitko ne može postaviti drugoga temelja osim onoga koji je postavljen, a taj je Isus Krist. 1. Korinćanima 3,11.

Temelj koji su mileriti izgradili bio je Stijena vjekova (Kamen).

„Upozorenje je došlo: ne smije se dopustiti da uđe bilo što što bi poremetilo temelj vjere na kojem gradimo još otkako je poruka došla 1842., 1843. i 1844. godine. Ja sam bila u toj poruci, i od tada sve do sada stojim pred svijetom, vjerna svjetlu koje nam je Bog dao. Ne namjeravamo maknuti svoje noge s platforme na koju su bile postavljene dok smo iz dana u dan tražili Gospodina usrdnom molitvom, tražeći svjetlo. Mislite li da bih se mogla odreći svjetla koje mi je Bog dao? Ono treba biti kao Stijena vjekova. Ono me vodi otkako mi je dano.” Review and Herald, 14. travnja 1903.

Prvi dragulj koji je Miller otkrio i koji je postao dijelom mileritskoga temelja, koji je kao Stijena vjekova, bila su „sedam vremena” iz Levitskoga zakonika dvadeset i šest, a „sedam vremena” bila su prva temeljna istina koju su odbacili oni mileritski pioniri koji su upravo bili izgradili mileritski temelj. Graditelji su trebali odbaciti temeljni kamen. Taj „kamen”, koji je prasluka Krista, ujedno je i dan koji je Gospod načinio, jer je sedmi dan načinio kao dan počinka, a sedmu godinu kao godinu u kojoj će zemlja počivati. Godine 1863. temeljni je kamen bio odbačen, ali će biti postavljen za „glavu od ugla” i „kamen spoticanja” neposlušnima.

Poruka islama trećega jao tema je reformnog pokreta sto četrdeset i četiri tisuće, a proces kušnje započeo je kada je sišao anđeo iz Otkrivenja osamnaest, dok su velike zgrade grada New Yorka bile oborene 11. rujna 2001. Adventizam je šutio o proročkom prepoznavanju da je 11. rujna 2001. bio dolazak „dana istočnoga vjetrova”. Dana 18. srpnja 2020. oni su bili ostavljeni, dok su dva svjedoka iz jedanaestoga poglavlja Otkrivenja bila ubijena na ulicama toga velikoga grada. Kušnja adventizma bila je završena, a kušnja za one koji su ispovijedali da prepoznaju poruku islama bila je u tijeku.

Nakon što su ležale mrtve na ulicama sve do kraja srpnja 2023., mrtve suhe kosti tada su bile probuđene prvom Ezekielovom porukom. Druga Ezekielova poruka jest poruka četiriju vjetrova islama trećega Jao, koja predstavlja postupno otpećivanje poruke Ponoćnoga poklika, a to je viđenje koje je oklijevalo, i tema čitavoga razdoblja pokreta. Tada su razne istine bile otpećane, jer poruka Ponoćnoga poklika predstavlja mnogostruku poruku. Prva istina koja se suočila s mrtvim suhim kostima bila je prva istina koju je laodicejski adventizam odbacio, i ona predstavlja istinu koja označava prijelaz Laodiceje u Filadelfiju.

Istina je poruka zapečaćenja te stoga treba biti utvrđena i intelektualno i duhovno. Nije dovoljno prepoznati da je razdoblje tijekom kojega su dva svjedoka ležala mrtva na ulici simbol raspršenja „sedam vremena”; ono također zahtijeva iskustveno prihvaćanje istine.

Millerovi dragulji, koji predstavljaju istine zapečaćene do vremena svršetka i otpečaćene 1798. godine, postaju kušnja za djevice posljednjih dana. Iskustvo učvršćivanja u istini „duhovno” predstavljeno je Millerovim prvim draguljem, a „intelektualno” učvršćivanje u istini predstavljeno je porukom islama trećega jao. Poziv na pokajanje i ispovijedanje, predstavljen izrazom „sedam vremena”, označava djelo koje se obavlja u zajedništvu s Kristom u Svetinji nad svetinjama i predstavljeno je viđenjem „mareh”.

„Intelektualno” razumijevanje islama trećega Jao predstavljeno je viđenjem „chazon”, i oboje je potrebno onima koji će biti zapečaćeni. Godine 1863. laodicejski adventizam odabrao je ponovno sagraditi Jerihon te je napustio svoje djelo obnavljanja Jeruzalema. Jerihon je simbol obilja, kao što je to također prikazano laodicejskom sljepoćom.

„Jedna od najjačih utvrda u zemlji — veliki i bogati grad Jerihon — ležala je upravo pred njima, nedaleko od njihova tabora u Gilgalu. Na rubu plodne ravnice, koja je obilovala bogatim i raznolikim tropskim plodovima, njegove su palače i hramovi, prebivališta raskoši i poroka, činili da taj oholi grad, iza svojih masivnih bedema, prkosno izaziva Boga Izraelova. Jerihon je bio jedno od glavnih središta idolopoklonstva, osobito posvećen Aštarti, božici mjeseca. Ovdje se sabiralo sve što je bilo najpokvarenije i najponižavajuće u religiji Kanaanaca. Izraelski narod, kojemu su u mislima još bili svježi strašni rezultati njihova grijeha kod Bet-Peora, mogao je gledati na taj neznabožački grad jedino s gađenjem i užasom.” Patrijarsi i proroci, 487.

„Kamen” koji su graditelji odbacili 1863., dok su ponovno gradili Jerihon, bio je „sedam vremena” koje će u posljednjim danima postati istina (dragulj), koja postaje „zaglavni kamen ugaoni”, jer je to istina koja isprepliće početak adventizma u pokretu milerita sa završetkom adventizma u pokretu sto četrdeset i četiri tisuće. Taj dragulj, koji je „sedam vremena”, jest također „dan koji je Gospodin stvorio”, i on je sam Krist, jer On je Riječ i On je „Istina”. Predmet islama tema je koja proizvodi čišćenje i prijašnjega i novoga izabranog naroda, a dvostruko čišćenje započelo je 11. rujna 2001., koji je bio „dan istočnoga vjetra”. U taj dan stražari su trebali pjevati posve istu pjesmu koju je Krist pjevao kada je iznosio prispodobu o vinogradu. Sto četrdeset i četiri tisuće pjevaju pjesmu Mojsijevu („sedam vremena”) i pjesmu Janjetovu.

I vidjeh kao more stakleno, pomiješano s ognjem; i one koji su odnijeli pobjedu nad zvijeri, i nad njezinom slikom, i nad njezinim žigom, i nad brojem njezina imena, gdje stoje na moru staklenom, imajući harfe Božje. I pjevaju pjesmu Mojsija, sluge Božjega, i pjesmu Jaganjca, govoreći: Velika su i čudesna djela tvoja, Gospodine Bože Svemogući; pravedni su i istiniti putovi tvoji, Kralju svetih. Otkrivenje 15:2, 3.

„Janje” je Krist koji bijaše zaklan, a zaklan je bio usred dvije tisuće petsto dvadeset dana, povezujući tako žrtvu svojega života i krvi (gdje je potvrdio savez) s Mojsijevom „parbom njegova saveza” u Levitskom zakoniku dvadeset šest. Pjesma Mojsija i Janjeta pjesma je chazona proročke povijesti i pjesma mareha njegova „pojavljivanja”. To je pjesma umnoga i duhovnoga razumijevanja, kako je prikazano dvjema viđenjima u Danielu, osmom poglavlju. To je pjesma savezničkoga naroda koji biva suđen i mimoilažen, dok se izabire novi izabrani narod. Proces izbora, a time i pjesma, započeo je 11. rujna 2001.

Oni koji su od Jakova pustit će korijen; Izrael će procvasti i potjerati pupove te ispuniti lice svijeta plodom. Je li ga udario kao što je udario one koji su njega udarili? Ili je ubijen prema pokolju onih koje je on pobio? U mjeri, kad izbije, raspravljat ćeš s njime; obuzdava svoj silovit vjetar u dan istočnoga vjetra. Time će, dakle, bezakonje Jakovljevo biti očišćeno; i sav je to plod ukloniti njegov grijeh: kad sve kamenje žrtvenika učini kao vapnenačko kamenje razbijeno u komade, lugovi i kipovi neće opstati. Ali utvrđeni grad opustjet će, i prebivalište će biti ostavljeno i napušteno kao pustinja: ondje će tele pasti, ondje će ležati i obrstiti njegove grane. Kad se njegove grane osuše, bit će odlomljene: žene dolaze i pale ih ognjem; jer to je narod bez razuma: zato mu se neće smilovati Onaj koji ga je stvorio, i neće mu iskazati milost Onaj koji ga je oblikovao. I dogodit će se u onaj dan da će Gospod otresti od korita Rijeke do potoka egipatskoga, i vi ćete biti sabrani jedan po jedan, o sinovi Izraelovi. I dogodit će se u onaj dan da će velika truba zatrubiti, i doći će oni koji su bili na rubu propasti u zemlji asirskoj, i prognanici u zemlji egipatskoj, i poklonit će se Gospodu na svetoj gori u Jeruzalemu. Izaija 27:6–13.

Ispravno shvaćeni, ovi redci označuju razdoblje od 11. rujna 2001. do uskoro dolazećega nedjeljnog zakona. Šesti redak označuje cjelokupnu povijest time što utvrđuje početak biljke koja pušta korijen, zatim cvate i pupa, te naposljetku ispunja zemlju plodom. Plod koji ispunja zemlju to čini tijekom „časa“, što je kriza nedjeljnoga zakona. Dok Krist tada sabire svoj plod u svoju žitnicu, On istodobno dovodi sud nad Babilon. Sud koji se zbiva u vrijeme kada je zemlja ispunjena plodom prikazan je u sedmome retku, kada se postavljaju dva pitanja: „Je li ga udario kao što je udario one koji su njega udarali? ili je li pogubljen prema pokolju onih koji su od njega pobijeni?“

Zatim se u osmom retku škropljenje kasne kiše označuje izrazom: „Po mjeri.“ Ono što uzrokuje da biljke izniknu jest kiša, a kada se označuje početak kasne kiše, on se označuje kao početak „po mjeri, kad niče.“ Kada kasna kiša započne, izlivena se „po mjeri“, jer se ne izlivena bez mjere ako je žetva mješavina pravoga i lažnoga.

„Svaka istinski obraćena duša bit će silno željna dovesti druge iz tame zablude u čudesno svjetlo pravednosti Isusa Krista. Veliko izlivanje Duha Božjega, koje obasjava svu zemlju njegovom slavom, neće doći dok ne budemo imali prosvijetljen narod, koji iz iskustva zna što znači biti Božji suradnik. Kada budemo imali potpuno, svesrdno posvećenje službi Kristu, Bog će tu činjenicu potvrditi izlivanjem svoga Duha bez mjere; ali to se neće dogoditi dok najveći dio crkve ne bude Božji suradnik. Bog ne može izliti svoga Duha kada su sebičnost i ugađanje sebi tako očiti; kada prevladava duh koji bi, kad bi se izrazio riječima, izrekao Kajinov odgovor: ‘Zar sam ja čuvar brata svojega?’ Ako istina za ovo vrijeme, ako znakovi koji se sa svih strana sve više umnažaju i svjedoče da je svršetak svemu blizu, nisu dovoljni da probude uspavanu snagu onih koji tvrde da poznaju istinu, tada će ove duše sustići tama razmjerna svjetlu koje je sjalo. Ni sjene od isprike za svoju ravnodušnost neće moći iznijeti pred Boga u veliki dan konačnog obračuna. Neće imati nikakva razloga navesti zašto nisu živjeli, hodili i radili u svjetlu svete istine Božje riječi te tako svojim vladanjem, svojom suosjećajnošću i svojom revnošću otkrili svijetu pomračenom grijehom da se sila i stvarnost evanđelja ne mogu osporiti.“ Review and Herald, 21. srpnja 1896.

Sestra White prepoznaje ovaj odlomak kao trenutak kada anđeo iz Otkrivenja silazi, jer kaže: „veliko izlivanje Duha Božjega, koje obasjava cijelu zemlju njegovom slavom.” U drugom odlomku koji smo često navodili u ovim člancima, ona je naznačila da će se, kada „velike zgrade New Yorka” budu „srušene”, „ispuniti Otkrivenje, osamnaesto poglavlje, redci jedan do tri.”

Nastavit ćemo ova razmatranja u sljedećem članku.

Sada ću zapjevati svojemu preljubljenomu pjesmu svojega ljubljenoga o njegovu vinogradu. Moj preljubljeni imao je vinograd na vrlo rodnom brežuljku. Ogradio ga je, kamenje iz njega izbacio, zasadio ga odabranom lozom, usred njega sagradio kulu i u njemu načinio i tijesak; i očekivao je da će roditi groždem, a on je rodio divljim groždem. Sada, dakle, stanovnici Jeruzalema i ljudi Judini, presudite, molim vas, između mene i mojega vinograda. Što se još moglo učiniti mojemu vinogradu, a da mu nisam učinio? Zašto je, kad sam očekivao da rodi groždem, rodio divljim groždem? A sada hajde, kazat ću vam što ću učiniti svojemu vinogradu: uklonit ću njegovu ogradu, i bit će opustošen; srušit ću njegov zid, i bit će pogažen. Opustošit ću ga: neće se obrezivati niti kopati, nego će izrasti drač i trnje; zapovjedit ću i oblacima da ne dažde na nj kišom. Jer vinograd Jahve nad Vojskama dom je Izraelov, a ljudi Judini njegov mili nasad; očekivao je pravdu, a gle, nasilje; pravednost, a gle, vapaj. Izaija 5:1–7.